

UŽ ZASA NÚDZOVÝ STAV - UŽ AKO ŠTÁTNE ZRIADENIE SR, S OBMEDZENIAMÍ AKO VO VOJNE! ZÁKAZ VYCHÁDZANIA V URČENOM ČASE MOŽNO URČIŤ IBA V ČASE VOJNY A VO VÝNIMOČNOM STAVE. NIE V NÚDZOVOM! A MÔŽE TAK UČINIŤ IBA NÁRODNÁ RADA SR!!!

- CZ24 News | 26. listopadu 2021

SLOVENSKO: VLÁDA SR 24.11.2021 vyhlásila uznesením č. 695 núdzový stav dňom 25. novembra 2021 na obdobie 90 dní, obmedzila slobodu pohybu a pobytu ZÁKAZOM VYCHÁDZANIA v určenom čase a pobytu a zakázala uplatňovanie práva pokojne sa zhromažďovať v počte nad 6 osôb, okrem osôb žijúcich v jednej domácnosti.

Vláda však nemôže obmedziť slobodu pohybu a pobytu vôbec a v núdzovom stave nemožno slobodu pohybu a pobytu obmedziť zákazom vychádzania v určenom čase vôbec! Zároveň v čase núdzového stavu nemožno obmedziť ani právo podnikat uzavretím a iným obmedzením prevádzok! Generálny prokurátor je povinný okamžite konať voči členom vlády a hlavnému hygienikovi pre zneužitie právomoci verejného činiteľa.

S poukazom na čl. **čl. 51 ods. 2, čl. 72, čl. 119 písm. n), písm. r)** Ústavy SR Vláda nemá podľa žiadneho zákona Národnej rady SR právomoc určovať podmienky a rozsah obmedzenia základných práv a slobôd v čase **núdzového** stavu. Môže tak konať iba Národná rada Slovenskej republiky.

Hlavný hygienik zároveň nie je vykonávacím orgánom Ústavy SR v spojení s Ústavným zákonom č. 227/2002 Z. z.

Podľa Ústavného zákona č. 227/2002 Z. z o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu MOŽNO (nie je to právomoc vlády, ale parlamentu) o. i.:

V čase **VOJNY** (čl. 2 ods. 3) obmedziť **nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia** najviac núteným pobytom v ochranných krytoch a iných obdobných zariadeniach civilnej ochrany alebo evakuáciou na určené miesta nemožno však obmedziť riadne dýchanie, obmedziť **slobodu pohybu a pobytu a to zákazom vychádzania v určenom čase alebo povoľovaním pobytu mimo obce**, obmedziť alebo zakázať **uplatňovanie práva pokojne sa zhromažďovať alebo zhromažďovanie na verejnosti podmieniť povoľovaním**, obmedziť **slobodnú voľbu povolania a právo podnikat zákazom výkonu určitých povolaní alebo činností**,

Nemožno obmedziť nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia prekrytím dýchacích ciest testovaním biologického materiálu na ochorenie, na výskum, ani očkovaním experimentálnymi produktmi (biomedicínsky výskum) !

V čase **VOJNOVÉHO STAVU** (čl. 3 ods. 3) obmedziť **nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia**

evakuáciou na určené miesto, obmedziť slobodu pobytu povoľovaním pobytu mimo obce, obmedziť alebo zakázať uplatňovanie práva pokojne sa zhromažďovať alebo zhromažďovanie na verejnosti podmieniť povoľovaním, obmedziť právo podnikat zákazom výkonu určitých povolaní alebo činností,

Nemožno obmedziť nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia prekrytím dýchacích ciest testovaním biologického materiálu na ochorenie, na výskum, ani očkovaním experimentálnymi produktmi (biomedicínsky výskum)!

V čase **VÝNIMOČNÉHO STAVU** (čl. 4 ods. 4) obmedziť **nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia núteným pobytom v obydli alebo evakuáciou na určené miesto**, obmedziť **slobodu pohybu a pobytu zákazom vychádzania v určenom čase**, obmedziť alebo zakázať **uplatňovanie práva pokojne sa zhromažďovať alebo zhromažďovanie na verejnosti podmieniť povoľovaním**,

Nemožno obmedziť nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia prekrytím dýchacích ciest testovaním biologického materiálu na ochorenie, na výskum, ani očkovaním experimentálnymi produktmi (biomedicínsky výskum)! Nemožno obmedziť ani právo podnikat zákazom výkonu určitých povolaní alebo činností a teda zatvárať fitness centrá, obmedzovať predaj gastro cez okienko, určovať počty osôb na prevádzkach a určovať im tam akékoľvek obmedzenia!

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

V čase **NÚDZOVÉHO STAVU** (čl. 5 ods. 3, 4) obmedziť **nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia núteným pobytom v obydli alebo evakuáciou na určené miesto**, obmedziť **slobodu pohybu a pobytu**, obmedziť alebo zakázať **uplatňovanie práva pokojne sa zhromažďovať alebo zhromažďovanie na verejnosti podmieniť povoľovaním**.

Nemožno obmedziť nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia prekrytím dýchacích ciest testovaním biologického materiálu na ochorenie, na výskum, ani očkovaním experimentálnymi produktmi (biomedicínsky výskum)! Nemožno obmedziť ani právo podnikat zákazom výkonu určitých povolaní alebo činností a teda zatvárať fitness centrá, obmedzovať predaj gastro cez okienko, určovať počty osôb na prevádzkach a určovať im tam akékoľvek obmedzenia! **Nemožno obmedziť slobodu pohybu a pobytu ZÁKAZOM VYCHÁDZANIA V URČENOM ČASE, to možno iba vo VOJNE a VÝNIMOČNOM STAVE!**

Následne štátny úradník Mikas toto právne nulitné uznesenie o obmedzení základných práv a slobôd „vykoná“ (t. j. určí podrobnosti a ďalšie regulácie) „vykonávacím“ opatrením vydaným na základe kompetenčného ustanovenia § 5 ods. 4 zákona č. 355/2007 Z. z., označeným ako „Vyhláška na nariadenie opatrení“. Kompetenčné ustanovenie je také, na základe ktorého zamestnanec pri plnení úloh správneho orgánu vydá po vypití rannej kávy na pracovisku napr. stavebné povolenie. A tak Mikas po zjedení desiaty vyhodí „Vyhlášku na nariadenie opatrení“ podľa § 5 ods. 4, § 48 ods. 4 cit. zákona cestou „sprostredkovateľa“ § 59b cit. zákona a „rozvinie“ všeobecné obmedzenie základných

práv a slobôd na rôzne deviácie zásahov do práva na nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia, do obmedzovania práv podnikateľov a pod.

Základné práva a slobody tak budú znova obmedzené vládou a jedným úradníkom štátnej správy, nie Národnou radou SR.

Tento postup je v hrubom rozpore s **čl. 51 ods. 2, čl. 72 Ústavy SR**, kde podmienky a rozsah obmedzenia základných práv a slobôd v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a **núdzového stavu** môže ustanoviť iba **ústavný zákon, pričom Národná rada Slovenskej republiky je jediným ústavodarným a zákonodarným orgánom, ktorý ich môže obmedziť.**

Nemôže tak urobiť vláda ani nariadením podľa čl. 120 Ústavy SR, a už vôbec nie uznesením, tento právny akt nie je všeobecne záväzným právnym predpisom podľa § 1 ods. 1, § 15 zákona č. 400/2015 Z. z.

Uznesenie vlády je podľa § 13 písm. e) cit. zákona **iný akt** vyhlásený v Zbierke zákonov a je záväzný iba pre orgány, ktoré ho realizujú a pre dotknuté subjekty. **Nie však pre všetky fyzické a právnické osoby ako všeobecne záväzný právny predpis.**

Nieže uznesením, ale ani nariadením vlády podľa čl. 120 Ústavy SR nemožno obmedziť základné práva a slobody, to môže urobiť iba Národná rada SR podľa čl. 72 ústavy.

Nález Ústavného súdu SR zo dňa 27.2.1997, sp. zn. PL. ÚS 7/96:

„Výkonná moc sa môže uplatniť normatívnou činnosťou podľa čl. 120 ústavy alebo podľa čl. 123 ústavy.

Podľa čl. 120 ods. 1 ústavy: „Na vykonanie zákona a v jeho medziach môže vláda vydávať nariadenia.“

Rozsah normotvornej právomoci vyplývajúcej zo splnomocnenia vlády je však obmedzený nielen podmienkami uvedenými v čl. 120 ods. 1, ale aj ďalšími ustanoveniami ústavy. Podľa čl. 13 ods. 2 ústavy: **„Medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom“.**

Podľa citovaných ustanovení ústavy vláda teda nariadením nemôže ustanoviť medze základných práv a slobôd, nemôže tieto práva a slobody obmedziť, či už určením povinností alebo akokoľvek inak. Ústavné splnomocnenie podľa čl. 120 ods. 1 teda nedovoľuje vláde obmedziť práva upravené v Druhej hlave ústavy.

Ak vláda nariadením ustanoví podmienky obmedzujúce základné práva a slobody, nekoná iba nad rámec úpravy podľa čl. 120 a čl. 2 ods. 2 ústavy, ale zároveň uplatní svoju normotvornú pôsobnosť spôsobom, ktorý nie je v súlade s čl. 13 ods. 2 a 3 ústavy, lebo svojím nariadením upraví otázky, ktoré ústava dovoľuje regulovať **jedine zákonom.**“

Uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 22.11 2012 sp. zn. II. ÚS 514/2012:

„4.4 Uznesenie vlády je vo všeobecnosti len interným aktom riadenia adresovaným členom vlády (a ostatným ústredným orgánom štátnej správy), prípadne im podriadeným orgánom štátnej správy. Jeho účelom je určiť podmienky, ktoré majú dodržiavať jednotlivé ministerstvá a ďalšie ústredné orgány štátnej správy pri príprave a predkladaní návrhov zákonov a iných všeobecne záväzných predpisov na rokovanie vlády. **Z legislatívnych pravidiel vlády však nevznikajú žiadne subjektívne práva ani povinnosti osobám stojacim mimo štruktúry štátnej správy, resp. výkonnej moci**, na ktorej vrchole vláda stojí (čl. 108 ústavy).

Význam legislatívnych pravidiel, ako už bolo naznačené, spočíva jednak v tom, že nimi vláda jednotlivým ministerstvám a iným ústredným orgánom štátnej správy, ktoré sú v zmysle citovaného § 37 zákona o činnosti vlády zodpovedné za legislatívnu úpravu vecnej problematiky v ich pôsobnosti, vymedzuje podmienky, za ktorých sa návrhy nimi pripravené dostanú na rokovanie vlády, jednotlivé rezorty sa vystavujú riziku, že vláda odmietne prerokovať návrh zákona pripravený v rozpore s nimi. V prípade, ak by vláda nekonala v súlade s legislatívnymi pravidlami, ktoré sama ustanovila, ústava zakotvuje iné mechanizmy na vyvodenie zodpovednosti.“

Uznesenie Ústavného súdu SR, zo dňa 10.4.2008 sp. zn. III. ÚS 102/08:

*„Čo sa týka napadnutého uznesenia vlády, ústavný súd konštatuje, že **uznesenie vlády je iba aktom riadenia v zásade bez externých účinkov**, ktoré zaväzuje ministerstvá len rozpracovávať prijaté opatrenia vo forme budúcich legislatívnych návrhov všeobecne záväzných právnych predpisov, v rámci ktorého legislatívneho procesu bude mať sťažovateľ ako zástupca verejnosti možnosť pripomienkovať a ďalej ovplyvňovať.“*

Po tomto generálny prokurátor a Smer možno znova podajú na Ústavný súd SR návrh na preskúmanie ďalších hybridných aktov ÚVZ, ktoré s poukazom na čl. 125 ods. 1 Ústavy SR Ústavný súd skúmať nemôže. To preto, že **hybridné právne akty hlavného hygienika SR nie sú preskúmateľné ústavným súdom vôbec**, a to ani

- podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy SR – pretože nie sú zákonom, ani
- podľa čl. 125 ods. 1 písm. b) Ústavy SR – pretože nie sú nariadením vlády, ani všeobecne záväzným právnym predpisom ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, keďže Úrad verejného zdravotníctva SR nie je s poukazom na § 3, § 21 Zák. č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy ministerstvom ani ostatným ústredným orgánom štátnej správy, ale s poukazom na § 3 ods. 1 písm. b), § 5 ods. 1 zákona č. 355/2007 Z. z. je orgánom verejného zdravotníctva, rozpočtovou organizáciou štátu zapojenou finančnými vzťahmi na rozpočet ministerstva, ani
- podľa čl. 125 ods. 1 písm. c) Ústavy SR – pretože nie sú všeobecne záväzným nariadením podľa čl. 68 (vo veciach územnej samosprávy a na zabezpečenie úloh vyplývajúcich pre samosprávu), ani
- podľa čl. 125 ods. 1 písm. d) Ústavy SR – pretože nie sú všeobecne záväznými právnymi predpismi miestnych orgánov štátnej správy a nie sú všeobecne záväznými nariadeniami orgánov

územnej samosprávy podľa čl. 71 ods. 2 ústavy, pretože Úrad verejného zdravotníctva SR nie je s poukazom na zákon č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy obcou ani vyšším územným celkom (nie je vôbec subjektom práva podľa citovaného zákona), ale je s poukazom na § 3 ods. 1, písm. b), § 5 ods. 1 zákona č. 355/2007 Z. z. orgánom označeným v predchádzajúcom texte.

Právny akt Úradu verejného zdravotníctva je hybridný správny akt, nie je to všeobecne záväzný právny predpis. BODKA!

Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.9.2020 sp. zn. II. ÚS 411/2020 (vo veci Opatrenia Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky č. OLP/3172/2020 zo dňa 17. apríla 2020):

„...napadnuté opatrenie ako správny akt vydaný orgánom verejnej správy pri plnení jeho úloh, má charakter hybridného správneho aktu.

Pokiaľ ide o právnu existenciu tzv. hybridného správneho aktu, ide o individuálny právny akt s prvkami normatívneho právneho aktu, normatívny prvok spočíva najmä vo všeobecne, resp. abstraktne určenom okruhu adresátov tohto aktu, a individuálny prvok, ktorý je dominantný, je určený konkrétnosťou predmetu regulácie, ktorá sa netýka akeikoľvek, genericky určenej, pandemickej situácie, ale konkrétnej pandémie, na ktorú opatrenie reaguje. Povinnosti sú opatrením uložené na základe zákona, teda v súlade s čl. 13 ods. 1 písm. a) ústavy.

Formulácia zákonných oprávnení na vydávanie opatrení podľa § 12 ods. 2 písm. b), c) a f) a § 48 ods. 4 písm. l) zákona č. 355/2007 Z. z. zakladá „ratione materiae“ záver o vydávaní opatrení ako hybridného správneho aktu, čo sa prejavilo aj v znení napadnutého opatrenia.

Ide teda o akt vydaný na základe zákona, nie ako jeho vykonávací predpis.

Opatrenie s povahou hybridného správneho aktu nie je právnou normou, a teda nemôže byť všeobecne záväzným právnym predpisom.

Zákon preto neobsahuje vo svojom texte osobitné splnomocňovacie (delegačné) ustanovenie na jeho vydanie, ktoré je nevyhnutné pri podzákonných všeobecne záväzných právnych predpisoch.”

Oprávnenie na vydanie opatrenia úrad verejného zdravotníctva vyvodil priamo z kompetenčných ustanovení (v záhlaví opatrenia, § 5 ods. 4 písm. h) Zák. č. 355/2007 Z. z.

Právne akty Úradu verejného zdravotníctva SR označené ako „Opatrenia“ (do 14.10.2020) a „Vyhlášky na nariadenie opatrení“ (od 15.10.2020) sú právnou povahou totožné právne akty vydané podľa kompetenčného ustanovenia § 5 ods. 4 zákona č. 355/2007 Z. z., **nie ako vykonávací právny predpis citovaného zákona** podľa čl. 123 Ústavy SR v spojení s § 5 ods. 2, § 18 ods. 2, § 19 ods. 1,

ods. 2 zákona č. 400/2015 Z. z. Nejde o všeobecne záväzné právne predpisy, ale o hybridné správne akty. Nezaväzujú každého, a teda tak, ako sú vydané, nezaväzujú nikoho!

Ústavný súd môže podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy skúmať iba všeobecne záväzné právne predpisy označené v čl. 125 ods. 1 písm. a) – d) Ústavy SR, čo Mikasov právny akt vydaný na základe zákona ako individuálny alebo hybridný právny akt, nie je.

Napriek tomu generálny prokurátor a Smer čakajú na rozhodnutie Ústavného súdu, ako vybaví už ich podané návrhy týkajúce sa právnych aktov, ktoré Ústavný súd skúmať nemôže. Tým, že žiadajú preskúmať tieto akty vytvárajú dojem ich všeobecnej záväznosti a dávajú do rúk ústavnému súdu možnosť, aby ich taký FIAČAN označil ako „netypické všeobecne záväzné právne predpisy“ (čo už urobil) a tým sa najmä generálny prokurátor podieľa na právnom chaose a sabotáži právneho štátu a zriadenia. O čo ide generálnemu prokurátorovi ale aj Smeru pri tejto „hre“ na „podávanie návrhov“ na preskúmanie hybridného aktu nevedno.

Toto je taký PRÁVNÝ „MAGLAJZ“... že sa to právne ani pomenovať nedá, o akú právnu obľudnosť ide, ak právny akt, o ktorom Ústavný súd dňa **24.9.2020** povedal, že **nie je všeobecne záväzným právnym predpisom**, má dnes Ústavný súd na návrh generálneho prokurátora (!) a JUDr. Fica, teda Smeru skúmať ako všeobecne záväzný právny predpis. Kedy sa akt vydaný po rannej káve štátneho úradníka na základe kompetenčného ustanovenia a obsahujúci individuálny prvok stal **všeobecne záväzným právnym predpisom...?!**

Vláda Slovenskej republiky ani štátny úradník Mikas nemôžu určiť určité medze základných práv a slobôd vôbec za žiadnej situácie. Môže tak urobiť iba NÁRODNÁ RADA SR:

*** **

K UZNESENIU VLÁDY SLOVENSKEJ REPUBLIKY č. 695 z 24. novembra 2021

k návrhu na vyhlásenie núdzového stavu a na prijatie opatrení podľa čl. 5 ods. 4 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov

Na základe uvedeného uznesenia vláda v bode:

B. vyhlásila dňom 25. novembra 2021 na obdobie 90 dní na postihnutom území, ktorým je celé územie Slovenskej republiky, **núdzový stav**.

C. obmedzila s účinnosťou od 25. novembra 2021 podľa čl. 5 ods. 4 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. na území Slovenskej republiky **slobodu pohybu a pobytu zákazom vychádzania** od 25. novembra 2021 v čase od 05.00 hod. do 01.00 hod. nasledujúceho dňa, do odvolania, najneskôr však do 9. decembra 2021.

D. zakázala s účinnosťou od 25. novembra 2021 **uplatňovanie práva pokojne sa zhromažďovať** v počte nad 6 osôb, okrem osôb žijúcich v jednej domácnosti.

E. uložila hlavnému hygienikovi SR prijať vyhlášku, ktorou zabezpečí realizáciu obmedzení podľa tohto uznesenia vlády **uzatvorením príslušných prevádzok**, na ktorých návštevu sa nevzťahuje výnimka z obmedzenia zákazu vychádzania a zákazom podujatí, na ktoré sa nevzťahuje výnimka z obmedzenia zákazu vychádzania

Právna úprava:

Čl. 13 ods. 2 Ústavy SR: Medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok

ustanovených touto ústavou len zákonom.

Čl. 51 ods. 2 Ústavy SR: Podmienky a rozsah obmedzenia základných práv a slobôd a rozsah povinností v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu ustanoví ústavný zákon.

Čl. 72 Ústavy SR: Národná rada Slovenskej republiky je jediným ústavodarným a zákonodarným orgánom Slovenskej republiky.

Na doplnenie treba uviesť, že v citovanom uznesení vlády nie je označená právna kvalifikácia (úplným znením príslušných článkov a znenia skutkovej podstaty), ale namiesto toho je uvedené svojvoľné znenie nad rámec dikcie zákona, ktorý **v čase núdzového stavu neurčuje zákaz vychádzania v určenom čase! Rovnako v núdzovom stave nemožno obmedziť právo podnikat' a nijako obmedzovať a zatvárať prevádzky.**

Toto obmedzenie môže zaviesť iba Národná rada SR a to obmedziť slobodu pohybu a pobytu zákazom vychádzania iba v čase vojny a výnimočného stavu a obmedziť právo podnikat' iba v čase vojny a avojnového stavu. Nemôže tak učiniť vláda vôbec, a to ani nariadením, nieto ešte uznesením (Nález Ústavného súdu SR zo dňa 27.2.1997, sp. zn. PL. ÚS 7/96)!

Znova však orgány verejnej moci budú ohýbať právo do nepredstaviteľných piruet a ľudí budú zatvárať a biť preto, že nerešpektujú, čo sa rešpektovať *de iure* objektívne nedá! Pretože ulôadané im povinnosti v zmysle zákona a v zmysle právomoci konajúcich orgánmov neexistujú ...FAŠIZMUS na plné obrátky.

Opakovane je teda na Slovensku zavedený núdzový stav, a to dnes z dôvodu zavineného rozšírenia rôznych ochorení občanov Slovenska a ich úmrtí pre systematické obmedzovanie ich prístupu k základným právam a slobodám vrátane riadneho dýchania, prístupu k zdravotnej starostlivosti a vôbec prístupu riadnemu životu vôbec. Namiesto toho podstupujú devastačné „ochranné zdravotné úkony“, podobne ako v ich podstupovali ľudia v koncentračných táboroch.

ZODPOVEDNÍ SÚ V PRVOM RADE ČLENOVIA VLÁDY A POSLANCI NÁRODNEJ RADY. V DRUHOM RADE GENERÁLNY PROKURÁTOR SR, KTORÝ PROTI TOMU NEKONÁ, ALE ČAKÁ...

Generálny prokurátor je aktívny výlučne vo veciach ochrany základných práv a slobôd sudcov a politikov spriaznených so stranou Smer, ktorých právach ochránil tak, ako ich nechráni u bežných občanov, ktorí sú **rovnako bez skutkových a právnych dôvodov (v ich prípade bez prekrytia dýchacích ciest, otvorenia prevádzok a pod.) trestne stíhaní a obmedzovaní na slobode.** Ako keby išlo len o to, dostať použitím § 363 Trestného zákona určitých ľudí von „z basy. Aj keď súhlasím s tým, že v prípadoch, o ktorých tak generálny prokurátor rozhodol, bolo dôvodné.

RESUMÉ

Podľa Ústavy SR Vláda SR nemá právomoc určovať medze základných práv a slobôd vôbec, teda ani v čase núdzového stavu.

V rozpore s jej právomocami navyše však tieto práva a slobody obmedzuje ako vo vojne a v spojení s hlavným hygienikom obmedzuje občanom aj právo aj riadneho dýchania, čo neumožňuje ani samotný stav vojny! Popritom ich nútia k odovzdávaniu a testovaniu ich biologického materiálu a k vpravovaniu experimentálnych látok do tela.

V rozpore s Ústavou SR a Ústavným zákonom o bezpečnosti štátu vláda a hlavný hygienik

obmedzujú občanom tiež právo podnikat' uzatváraním a obmedzovaním režimov prevádzok.

Suma sumárum - hlavný hygienik SR riadi štát v čase núdzového stavu!

Ide o extrémne zneužitie právomocí členov vlády (ministrov) a hlavného hygienika!

Ide o cielenú dehumanizáciu človeka a depopuláciu spoločnosti... K tomu nám núdzový stav s právomocami Národnej rady SR v rukách ministrov a hlavného hygienika pomáhaj!

JUDr. Adriana Krajníková

ZDROJ: zalobyvocistatu.sk

AUTOR: JUDr. Adriana Krajníková